

Om der foreligger et lønmodtagerforhold, om der foreligger selvstændig erhvervsvirksomhed, eller om der foreligger en hobbyvirksomhed, må bero på en konkret ligningsmæssig afgørelse på grundlag af de almindelige gældende kriterier.

Jeg kan som tidligere sagt ikke gå ind for at lave særregler for idrætsudøvere. Det, forslagsstillerne vil, er jo i realiteten at udvide en ordning for selvstændige erhvervsdrivende til at omfatte private, der har varierende og lejlighedsvis indtægter fra eliteidræt.

Disse menneskers indsats nyder og respekterer vi alle, men regeringen mener ikke, at der skal skræddersyes særlige skatteordninger til dem af den grund. Skal de støttes, må der andre metoder til.

I den sammenhæng kan det konstateres, at sporten i dag støttes gennem omfattende tilskud, bl.a. fra tipsmidlerne. For regnskabsåret 1995-96 modtog idrætten således ca. 575 mio. kr. fra tipsmidlerne, heraf bl.a. 58 mio. kr. til topidrætsfolk gennem Team Danmark og Danmarks Olympiske Komité. I øvrigt modtog idrætten ud over de ca. 575 mio. kr. fra tipsmidlerne godt 1,8 mia. kr. i støtte fra staten, amterne og kommunerne. Idrætten havde egenindtægter på ca. 2 mia. kr., og idrætten har således i alt haft indtægter på ca. 4,4 mia. kr.

Til sidst vil jeg nævne, at jeg har set i begrundelsen for forslaget, at idrætsudøvere mener, at ligningsvejledningen er utilstrækkelig til at sikre en ensartet ligning af dem. Det synspunkt har jeg taget til mig, og jeg har derfor bedt mit system om at tage fat på det problem for at se, om der kan ske forbedringer af den eksisterende vejledning.

Jeg kan ikke tilslutte mig forslaget.

Per Kaalund (S):

Jeg kan ganske kort sige, at den socialdemokratiske gruppe ikke kan tilslutte sig forslaget. Vi mener, at de ordninger, der gælder for almindelige skatteydere, også skal gælde for almindelige sportsfolk og herunder også eliteidrætsudøvere. Hvis de skal beskattes på anden vis, skal det være efter de regler for hobbyvirksomhed, som gælder for alle andre skatteydere.

Vi kan ikke støtte forslaget, og i øvrigt vil jeg tilføje, at eliteidrætsudøvere er – det viser den ene undersøgelse efter den anden – ganske vel fungerende mennesker, der får et ganske godt forløb efter endt idrætskarriere. De bliver læger, sygeplejersker, skolelærere, og hvad de ellers får af gode uddannelser. De klarer sig ganske

godt i samfundet, og Team Danmark har nogle ordninger, der specielt støtter eliteidrætsudøvere, hvor der er behov for det.

Så vi kan ikke støtte dette forslag.

Gitte Seeberg (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg læse hans ordførertale op.

I de senere år er der sat meget fokus på eliteidrætsudøvernes vilkår. Den stadig stigende interesse for sport i befolkningen har betydet, at der også er kommet flere penge til idrætten, dels ved en større andel af tipsmidlerne, dels som følge af indgåede aftaler om salg af tv-rettighe-der. Flere udøvere har fået en personlig sponsoraftale, og der bliver i højere grad anvendt kontante pengepræmier til vinderne ved både nationale og internationale sportsarrangementer.

Det betyder ikke, at man bliver rig af at være eliteidrætsudøver, tværtimod. Langt de fleste udøvere har færre penge til rådighed end deres jævnaldrende kammerater, der ofte har fuld-tidsarbejde eller studenterjob. Alligevel investerer disse mennesker 5-10 år af deres liv på at nå topplaceringer i deres respektive idrætsgrene. Det er behård kost med træning flere gange om ugen, med kampe, stævner og rejser – hele tiden at arbejde hen mod det overordnede mål at blive bedre.

De er, med det ord regeringen selv bruger, foregangs mennesker, mennesker, som vi alle har noget at lære af, og som er idoler for mange, unge som gamle. Mange, mange danskere følger spændt håndboldpigerne, Bjarne Riis, fodboldlandsholdet, badmintonspillerne og alle de andre dygtige danske udøvere, som får Dannebrog til tops ude i den store verden.

Indtil årsskiftet havde mange udøvere en såkaldt præmiekonto. Fordelen ved pengepræmieordningen er, at udøverne kan opspare penge, så udøverne også har penge i de perioder, hvor der ikke kommer noget ind på kontoen. Udøverne kunne udligne beløbene over flere år. Det er netop det, man har brug for.

I idrættens verden er kendsgerningen jo den, at man desværre ikke har tilrettelagt konkurrencer og lignende efter, hvordan de danske skatte-regler er indrettet. Eksempelvis er der kun OL hvert fjerde år, verdensmesterskaber hvert andet eller fjerde år, osv. Udøverens indtægter følger derfor ikke kalenderåret, men ligger